

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน สามารถทำให้ประกอบกิจการงานและดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุขและเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้และประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่างๆ เพื่อพัฒนาความรู้ ความคิด วิเคราะห์วิจารณ์และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางสังคมและเศรษฐกิจ นอกจากนี้ภาษาไทยยังเป็นสื่อที่แสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านประเพณี วัฒนธรรม โลกทัศน์ และสุนทรียภาพโดยบันทึกไว้เป็นวรรณคดีและวรรณกรรมอันล้ำค่า ภาษาไทยจึงเป็นสมบัติของชาติที่ควรค่าแก่การเรียนรู้เพื่ออนุรักษ์และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป ดังนั้น แนวการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กำหนดให้สาระการเรียนรู้ภาษาไทยมีสาระย่อย 5 สาระ คือ สาระการอ่าน สาระการเขียน สาระการฟัง สาระการดู และสาระการพูด สาระหลักในการใช้ภาษาและสาระวรรณคดี และวรรณกรรม ซึ่งมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น กำหนดว่าให้ผู้เรียนสามารถเขียนคำได้ ถูกความหมายและสะกดการันต์ถูกต้อง ใช้ความรู้ และประสบการณ์เขียนประโยคข้อความ และเรื่องราวแสดงความคิด ความรู้สึก ความต้องการ และจินตนาการ รวมทั้งใช้กระบวนการเขียน พัฒนางานเขียน มีมารยาทการเขียน และนิสัยรักการเขียน และใช้ทักษะการเขียนบันทึกความรู้ ประสบการณ์ และเรื่องราวในชีวิตประจำวัน (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551 : 31 - 35)

จุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนภาษาไทยเพื่อส่งเสริมพัฒนาการของเด็กในทางภาษาให้มีความรู้ ทักษะ และทัศนคติเหมาะสมกับวัย ให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาได้ดีทั้งในด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียน สามารถใช้ภาษาเพื่อเป็นสื่อในการติดต่อและแสวงหาความรู้ ในการเขียนสะกดคำนั้น ตัวอักษรเป็นเครื่องหมายใช้แทนคำพูด การเขียนคำจึงนับว่าเป็นความสำคัญส่วนหนึ่งในการใช้ภาษาถ้าเขียนผิดความหมายจะแปรไปหรืออาจไม่มีความหมายเลยก็ได้ (กำชัย ทองหล่อ. 2552 : 160) การเขียนจึงเป็นการสื่อสารของมนุษย์ เพื่อถ่ายทอดความรู้ และสติปัญญาสามารถสร้างความสามัคคี และเป็นเครื่องระบายนามณ์ ทำให้มนุษย์ประสบความสำเร็จในชีวิต การเขียนเป็นการสื่อสารระหว่างผู้ส่ง (ผู้เขียน) กับผู้รับ (ผู้อ่าน) ที่มี การติดต่อกันทางการเขียนตลอดเวลา ในการเรียนการสอนทุกวิชา ต้องอาศัยการเขียนเพื่อบันทึกตอบปัญหา ทำแบบฝึกหัด แบบทดสอบ จึงนับว่าการเขียนเป็นพื้นฐานที่สำคัญ ในการเรียนวิชาต่างๆ เป็นเครื่องมือ ในการสื่อสารที่คงทน และปรากฏเป็นหลักฐานได้ดีกว่าทักษะอื่น การเขียน

ขั้นแรกคือการเขียนสะกดคำให้ถูกต้องแล้วจึงเขียนเป็นเรื่องราวการเขียนสะกดคำผิดจะทำให้การสื่อความหมายผิดไปด้วย การเขียนสะกดคำให้ถูกต้องจึงเป็นทักษะสำคัญอย่างหนึ่งของการเขียน การเขียนสะกดคำที่ถูกต้องเป็นส่วนหนึ่งของการใช้ภาษาไทย คนไทยทุกคนจึงควรตระหนักถึงความสำคัญของการเขียนสะกดคำ พร้อมทั้งช่วยกันแก้ไขปัญหาการเขียนสะกดคำผิดและข้อบกพร่องอย่างจริงจัง (นภดล จันทรเพ็ญ. 2542 : 91) ดังที่ วรณี โสมประยูร (2544 : 156) กล่าวว่า การเขียนสะกดคำเป็นพื้นฐานที่จำเป็นทางการเขียนอย่างหนึ่ง เพราะเด็กต้องรู้จักสะกดคำได้ถูกต้องก่อน จึงสามารถเขียนประโยคและเรื่องราวได้ ถ้าเด็กเขียนสะกดคำผิดเสมอ จะไม่สามารถแสดงให้ผู้อื่นเข้าใจความคิดของตนเอง ดังนั้นการเขียนสะกดคำให้ถูกต้อง นับว่าเป็นสิ่งสำคัญในการเขียนเป็นอย่างยิ่ง เด็กควรเขียนสะกดคำให้ถูกต้องเสียแต่เมื่อเริ่มเรียนคำ เพื่อช่วยให้เด็กรู้จักคำต่างๆ ที่จำเป็นในชีวิตประจำวันช่วยให้เด็กได้ใช้คำต่าง ๆ ได้ถูกต้อง กว้างขวาง ครูจึงต้องฝึกฝนนักเรียนอย่างสม่ำเสมอทุกระดับ

สภาพการเรียนด้านการเขียนของเด็กนักเรียนในปัจจุบันพบว่า นักเรียนเขียนหนังสือผิดในเรื่องของ การเขียนผิดที่พยัญชนะ การตัดและเติมสระ สระเปลี่ยนรูป การเขียนสระผิด การเขียนสระเสียงสั้น เสียงยาวสลับกัน เขียนคำที่ประวิสรรชนีย์ สระประสมเขียนผิด ใช้วรรณยุกต์ไม่ถูกต้อง (กรรณิการ์ พวงเกษม. 2535 : 2) และนักเรียนมีประสบการณ์เกี่ยวกับคำผิดโดยเห็นแบบอย่างที่จะสะกดผิด ไม่รู้หลักภาษา เช่น หลักมาตราตัวสะกดและอื่น ๆ (วรณี โสมประยูร. 2544 : 157) ดังนั้น การแก้ปัญหาคำผิดของนักเรียน จำเป็นต้องอาศัยการฝึกเพื่อให้เด็กได้เกิดความชำนาญ จำเป็นต้องอาศัยแบบฝึกหรือชุดฝึก ครูส่วนใหญ่ใช้แบบฝึกหัด ที่มีอยู่ในหนังสือแบบเรียน ให้นักเรียนทำแบบฝึกหลังจากเรียนจบเรื่อง นั้น ๆ หนังสือบางเล่มมีแบบฝึคน้อยมาก ครูผู้สอนต้องสร้างแบบฝึกขึ้นมา และให้เหมาะสมกับเนื้อเรื่องที่จะสอน เพื่อให้ นักเรียนได้ใช้แบบฝึก ฝึกปฏิบัติจนมีความรู้ ความเข้าใจ เกิดทักษะเพิ่มขึ้น แบบฝึกที่ครูสร้างขึ้น ควรมีเนื้อหาจากง่ายไปยาก คำนึงถึงวุฒิภาวะ วัย อายุ พัฒนาการและความแตกต่างระหว่างบุคคล แบบฝึกควรสั้น ๆ ช่วยให้นักเรียนอยากเรียนรู้ ดึงดูดความสนใจ เรียนสิ่งที่ใกล้ตัว ที่ใช้ในชีวิตประจำวัน จะทำให้นักเรียนจำได้แม่นยำ คงทน สามารถนำหลักเกณฑ์และความรู้ที่ได้รับไปใช้ประโยชน์ได้ และจะช่วยแก้ปัญหาคำผิดที่ไม่ถูกต้องด้วย แบบฝึกทักษะจึงเป็นวิธีการหนึ่งในการแก้ปัญหาคำผิด (กรรณิการ์. 2538 : 4) จุดมุ่งหมายของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานให้ความสำคัญกับการเรียนการสอนภาษาไทย แต่ยังคงพบว่าการเรียนการสอนยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร จะเห็นได้ว่ายังมีปัญหาคุณภาพต่ำกว่ามาตรฐาน ดังเช่นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษา โรงเรียนบ้านหนองคูมุด ตำบลเด่นราษฎร์ อำเภอนางรอง จังหวัดร้อยเอ็ด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ที่ผู้วิจัยทำการสอนอยู่ ซึ่งพบว่าอยู่ในระดับต่ำ นักเรียนส่วนใหญ่ยังขาดทักษะทางภาษา ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน กล่าวคือ นักเรียนยังอ่านหนังสือไม่คล่อง และเขียนไม่ถูกต้อง (โรงเรียนบ้านหนองคูมุด. 2555 : 6) และผลการสอบคัดกรองนักเรียนอ่านออกเขียนได้ มีจำนวนนักเรียนที่สอบผ่านร้อยละ 56.25 ไม่ผ่านร้อยละ 43.73 ในกลุ่มของนักเรียนที่สอบไม่ผ่านคิดเป็นร้อยละ 71.42 เป็นด้านการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด นอกจากนี้ยังพบว่า

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปี 2555 ได้คะแนนเฉลี่ย ร้อยละ 68.56 ซึ่งได้ต่ำกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ ร้อยละ 75 โดยเฉพาะผลสัมฤทธิ์ ทักษะด้านการใช้ภาษาในเรื่องการเขียนสะกดคำ และปรากฏว่าจากการสำรวจคำที่เป็นปัญหา คือ การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด 4 มาตรา ซึ่งได้แก่ มาตราแม่ก มาตราแม่กด มาตราแม่กน และมาตราแม่กบ โดยมีจำนวนนักเรียนเขียนผิดมากกว่าร้อยละ 60 จำนวนคำศัพท์ที่นักเรียนเขียนผิดมีจำนวน 90 คำ ได้แก่ ตัวเลข เมฆ สุขใจ สุนัข ประมุข อบายมุข โทรเลข จักรเย็บผ้า จักรवाल กงจักร เทคนิค เทคโนโลยี บริจาค บวชนาค บุคคล บริโภค บุคลิก ประโยค ภาคภูมิ สามัคคี เกียรติร้าน ก๊าซ บวชชี ราชสีห์ สำเร็จ อุจจาระ เพชร กฎเกณฑ์ ปรากฏ อัฐ วุฒิบัตร ปินชบาต ตักบาตร ธรรมชาติ อนุญาต สาเหตุ อุบัติเหตุ รถโดยสาร กากบาท บริษัท อาวุธ มัธยม โทรทัศน์ ประกาศ อธิษฐาน เศษกระดาษ โอกาส สาหัส สนิท ศาสนาคริสต์ เกียรติร้าน ก๊าซ บวชชี ราชสีห์ สำเร็จ อุจจาระ เพชร กฎเกณฑ์ ปรากฏ อัฐ วุฒิบัตร ปินชบาต ตักบาตร ธรรมชาติ อนุญาต สาเหตุ อุบัติเหตุ รถโดยสาร กากบาท บริษัท อาวุธ มัธยม โทรทัศน์ ประกาศ อธิษฐาน เศษกระดาษ โอกาส สาหัส สนิท ศาสนาคริสต์ ดอกเบญจมาศ บุญคุณ บำเพ็ญ ความสำคัญ ทำบุญ สุตระคุณ กตัญญู ของขวัญ เจริญ ปฏิญาณ จราจร ลำธาร อุปกรณ์ ประสบการณ์ กิจกรรม เหตุการณ์ ภารโรง รางวัล พยาบาล ปลาฉาบ รูปภาพ คำสาป งานศพ อพยพ ทัพพี ยาเสพติด อาภัพ ผลลัพธ์ ออมทรัพย์ เคราฟ เสริฟ ทอฟฟี่ โลกมาก ลากหาย ยีราฟ กราฟ กอล์ฟ และตู้เซฟ

แบบฝึกทักษะเป็นสื่อการเรียนรู้ประเภทหนึ่งที่ใช้สำหรับฝึกทักษะกับผู้เรียนเพื่อให้นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจ มีทักษะและความชำนาญในเรื่องนั้น ๆ เพิ่มขึ้น โดยเฉพาะเรื่องการเขียนสะกดคำต้องอาศัยการฝึกอย่างสม่ำเสมอจึงจะสามารถเขียนสะกดคำได้ถูกต้อง และเกิดความชำนาญจนพัฒนาการเรียนรู้ของตนเองได้มากยิ่งขึ้น การฝึกบ่อย ๆ ทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ผลเร็วยิ่งขึ้น Thorndike ได้ให้ความเห็นว่า การทำซ้ำ ๆ ทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ดีขึ้น ภาษาไทยเป็นวิชาทักษะการฝึกฝนบ่อย ๆ จะทำให้เกิดความแม่นยำในเนื้อหาดียิ่งขึ้นโดยเฉพาะเรื่องการใช้ภาษา การเขียน การอ่านต่าง ๆ ถ้าได้ทำบ่อย ความชำนาญจะเกิดขึ้นเขียนคำผิดน้อยลง (สุจริต เพียรชอบ และสายใจ อินทรมพรรษ์. 2538 : 52-62) และแบบฝึกทักษะ ทำให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนได้ดียิ่งขึ้น ครูทราบความเข้าใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียน เป็นแนวทางพัฒนาการเรียนการสอน ฝึกให้นักเรียนมีความเชื่อมั่น มีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมายโดยเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกทักษะของตนเอง โดยไม่ต้องคำนึงถึงเวลาหรือความกดดันอื่น ๆ ช่วยเสริมให้ทักษะทางภาษาคงทน (วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. 2545 : 131) นอกจากนี้ แบบฝึกทักษะเป็นวิธีทางที่สำคัญในการกระตุ้นในการทำกิจกรรมการเรียนรู้ภายในหรือภายนอกชั้นเรียนช่วยสร้างเจตคติที่ดีสูงานที่จะทำให้นักเรียนภูมิใจในความสำเร็จ สามารถกระตุ้นให้นักเรียนทำได้ดีกว่า และพัฒนาอุปนิสัยการเรียนการสอนแบบเป็นเอกเทศ (ชาญชัย อาจิมสมจารย์. 2540 : 98)

การใช้แบบฝึกการสะกดคำมีสื่อหลายอย่างที่จะช่วยให้นักเรียนเกิดความสนุกสนาน ใฝ่ใจให้นักเรียนสนใจที่จะเรียน เป็นเทคนิคการสอนที่สนุกอีกวิธีหนึ่ง ช่วยให้นักเรียนจำได้ดียิ่งขึ้น (วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. 2545 : 131) ดังที่มีงานวิจัยสนับสนุน เช่น ผลงานของ

กองเหรียญ มอนโรส (2550) ได้ศึกษาการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำโดยใช้แบบฝึกทักษะ สาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผลการศึกษาพบว่า ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านและการเขียนสะกดคำโดยใช้แบบฝึกทักษะ สาระการเรียนรู้ภาษาไทยมีประสิทธิภาพ 83.34/89.77 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับผลงานของ สุภจิตร คงสุวรรณ (2553 : 88-92) ได้พัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ และแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่า ประสิทธิภาพแผนการจัดการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด เท่ากับ 87.56/89.16 ซึ่งสูงกว่ามาตรฐาน 80/80 ที่กำหนดไว้ และผลสัมฤทธิ์ทางการหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ สอดคล้องกับผลงานของ สุภาพร ดำนูน (2555 : 112) ได้ศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดโดยใช้แบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า ชุดฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด มีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.88/83.96 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่กำหนดไว้ และผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก

จากผลการวิจัยข้างต้น แสดงให้เห็นว่าการใช้แบบฝึกทักษะในการพัฒนาการเขียนสะกดคำ ช่วยให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ซึ่งเป็นอีกวิธีหนึ่งที่จะช่วยให้นักเรียนเพิ่มศักยภาพในการเขียนเนื่องจากเป็นวิธีที่สนุกสนานทำให้ผู้เรียนไม่รู้สึกเบื่อหรือไม่อยากเรียน ช่วยเพิ่มพูนความรู้จากเนื้อหาในหลักสูตรทำให้นักเรียนสามารถเขียนได้ถูกต้องซึ่งก็จะเป็นผลดีกับวิชาอื่นด้วยเนื่องจากทุกวิชาต้องอาศัย การเขียนทั้งสิ้นนักเรียนสามารถศึกษาหาความรู้ด้วยตนเองนอกเหนือจากการเรียนปกติ และยังมีกิจกรรมหลากหลายชวนให้ติดตามช่วยดึงดูดความสนใจ ทำให้เกิดทัศนคติที่ดีต่อการเรียนมากยิ่งขึ้น ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาเรื่องการพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด โดยใช้แบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

คำถามการวิจัย

คำถามการวิจัย มีดังนี้

1. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด โดยใช้แบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่าใด
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียน การเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด โดยใช้แบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนจะสูงกว่าก่อนเรียนหรือไม่

3. นักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตรฐานตัวสะกด โดยใช้แบบฝึกทักษะมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อยู่ในระดับใด

วัตถุประสงค์การวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตรฐานตัวสะกด โดยใช้แบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตรฐานตัวสะกด โดยใช้แบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียนและหลังเรียน
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้การเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตรฐานตัวสะกด โดยใช้แบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

สมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานในการวิจัย มีดังต่อไปนี้

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตรฐานตัวสะกด โดยใช้แบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ขอบเขตการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขต ดังนี้

1. กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหนองคู ตำบลเด่นราษฎร์ อำเภอนองฮี จังหวัดร้อยเอ็ด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 16 คน ซึ่งได้มาด้วยวิธีเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้การเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตรฐานตัวสะกด โดยใช้แบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

2.2 ตัวแปรตาม

2.2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.2.2 ความพึงพอใจ

3. กรอบเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นเนื้อหาการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ของคำที่กรมวิชาการกำหนดไว้ในหนังสือเรียนและแบบฝึกหัดสาระเรียนรู้พื้นฐาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยมีเนื้อหา 4 เรื่อง คือ มาตราแม่กก มาตราแม่กด มาตราแม่กน และ มาตราแม่กบ ของชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 มีจำนวน 90 คำ ซึ่งเป็นคำที่นักเรียนส่วนใหญ่เขียนผิดมากกว่าร้อยละ 60 ดังนี้

เรื่องที่ 1 มาตราแม่กก แบ่งเป็น 2 ชุด ดังนี้

ชุดที่ 1 มาตราแม่กก ที่สะกดด้วย ข ฉ กร ได้แก่ ตัวเลข เมฆ สุขใจ สุนัข ประมุข อบายมุข ไทโรเลข จักรเย็บผ้า จักรवाल กงจักร

ชุดที่ 2 มาตราแม่กก ที่สะกดด้วย ค ได้แก่ เทคนิค เทคโนโลยี ปริจาค บวชนาค บุคคล บริโภค บุคลิก ประโยค ภาคภูมิ สามัคคี

เรื่องที่ 2 มาตราแม่กด แบ่งเป็น 3 ชุด ดังนี้

ชุดที่ 1 มาตราแม่กด ที่สะกดด้วย จ ช ซ ฌ ฎ ฏ ฐ ได้แก่ เกียรติ ราน ก๊าซ บวชชี ราชสีห์ สำเร็จ อัจฉริยะ เพชร ภูมิทัศน์ ปรากฏ อัฐ

ชุดที่ 2 มาตราแม่กด ที่สะกดด้วย ฒ ต ถ ท ได้แก่ วุฒิบัตร ปินชบาต ตักบาตร ธรรมชาติ อนุญาต สาเหตุ อุบัติเหตุ รถโดยสาร กากบาท บริษัท

ชุดที่ 3 มาตราแม่กด ที่สะกดด้วย ฒ ศ ษ ส ได้แก่ อวรุช มัธยม ไทโรทัศน์ ประกาศ อธิษฐาน เศษกระดาษ โอกาส สหัช สนิท ศาสนาคริสต์

เรื่องที่ 3 มาตราแม่กน แบ่งเป็น 2 ชุด ดังนี้

ชุดที่ 1 มาตราแม่กน ที่สะกดด้วย ญ ณ ได้แก่ ดอกเบญจมาศ บุญคุณ บำเพ็ญ ความสำคัญ ทำบุญ สุตระคุณ กตัญญู ของขวัญ เหยี่ยญ ปฏิญาณ

ชุดที่ 2 มาตราแม่กน ที่สะกดด้วย ร ล พ ได้แก่ จราจร ลำธาร อุปกรณ์ ประสพการณ์ กิจกรรม เหตุการณ์ ภารโรง รางวัล พยาบาล ปลาฉาว

เรื่องที่ 4 มาตราแม่กบ แบ่งเป็น 2 ชุด ดังนี้

ชุดที่ 1 มาตราแม่กบ ที่สะกดด้วย ป พ ได้แก่ รูปภาพ คำสาป งานศพ อพยพ ทัพพี ยาเสพติด อากัพ ผลลัพธ์ ออมทรัพย์ เคารพ

ชุดที่ 2 มาตราแม่กบ ที่สะกดด้วย ฟ ภ ได้แก่ เสรีฟ ทอฟฟี่ โลกมาก ลากหาย ยีราฟ กราฟ กอล์ฟ ตู้เซฟ

4. ระยะเวลา สถานที่วิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 โรงเรียนบ้านหนองคูม ตำบลเด่นราษฎร์ อำเภอนองฮี จังหวัดร้อยเอ็ด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2

นียบามศัพท์เฉพาะ

นียบามศัพท์เฉพาะ มีดังนี้

1. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด โดยใช้แบบฝึกทักษะ หมายถึง การกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เอกสารที่ให้ความรู้ และใช้ในการฝึกเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดอย่างเป็นระบบไว้ล่วงหน้า เพื่อให้นักเรียนบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้โดยมีรูปแบบของขั้นตอน ดังนี้

- 1.1 ชื่อแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
- 1.2 สารสำคัญ
- 1.3 เนื้อหา
- 1.4 จุดประสงค์การเรียนรู้
- 1.5 คุณลักษณะอันพึงประสงค์
- 1.6 กิจกรรมการเรียนรู้
- 1.7 สื่อการเรียนการสอน
- 1.8 การวัดผล และประเมินผล
- 1.9 บันทึกข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ
- 1.10 บันทึกผลหลังสอน

2. การเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด หมายถึง คำที่มีตัวสะกดต่างไปจากตัวสะกดหลักของแต่ละมาตรา ดังนี้ มาตราแม่ กก ได้แก่ ข ค ฆ มาตราแม่กด ได้แก่ จ ฉ ช ซ ฌ ฎ ฏ ฐ ฒ ต ถ ท ธ ศ ษ ส มาตราแม่กน ได้แก่ ญ ณ ร ล พ และมาตราแม่กบ ได้แก่ ป ฟ พ ภ ในแต่ละมาตราจะประกอบไปด้วย 4 กิจกรรม คือ เต็มตัวสะกดให้ถูกต้อง เขียนคำให้ตรงกับคำอ่าน การเขียนเรียงความจากคำที่กำหนด และแต่งประโยคจากคำที่กำหนด

3. แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด หมายถึง เอกสารที่ให้ความรู้และใช้ในการฝึกเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นใช้ประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด จำนวน 4 มาตรา ซึ่งได้แก่ มาตราแม่กก แม่กด แม่กน และแม่กบรวมคำศัพท์ที่ใช้ในการฝึกเขียนทั้งสิ้น 90 คำ แบ่งเป็นชุดย่อยรวม 9 ชุด ในแต่ละชุดจะประกอบไปด้วยคำศัพท์ 10 คำ แบบฝึกทักษะแต่ละชุด มี 4 กิจกรรม คือ กิจกรรมที่ 1 เต็มตัวสะกดให้ถูกต้อง กิจกรรมที่ 2 เขียนคำให้ตรงกับคำอ่าน กิจกรรมที่ 3 การเขียนเรียงความจากคำที่กำหนด กิจกรรมที่ 4 แต่งประโยคจากคำที่กำหนด ซึ่งมีรายละเอียดของคำศัพท์ ดังนี้

เรื่องที่ 1 มาตราแม่กก แบ่งเป็น 2 ชุด

ชุดที่ 1 มาตราแม่กก ที่สะกดด้วย ข ฃ กร ได้แก่ ตัวเลข เมฆ สุขใจ สุนัข ประมุข อบายมุข โทรเลข จักรเย็บผ้า จักรवाल กงจักร

ชุดที่ 2 มาตราแม่กก ที่สะกดด้วย ค ได้แก่ เทคนิค เทคโนโลยี บริษัท บวชนาค บุคคล บริโภค บุคลิก ประโยค ภาคภูมิ สามัคคี

เรื่องที่ 2 มาตราแม่กต แบ่งเป็น 3 ชุด ดังนี้

ชุดที่ 1 มาตราแม่กต ที่สะกดด้วย จ ช ฌ ฎ ฏ ฐ ได้แก่ เกียรติ ราน ก้าว
บวชชี ราชสีห์ สำเร็จ อุจจาระ เพชร กฏเกณฑ์ ปราบกฎ อิฐ

ชุดที่ 2 มาตราแม่กต ที่สะกดด้วย ฉ ต ถ ท ได้แก่ วุฒิปัตร์ บินทบาท ตัก
บาตร ธรรมชาติ อนุญาต สาเหตุ อุบัติเหตุ รถโดยสาร กากบาท บริษัท

ชุดที่ 3 มาตราแม่กต ที่สะกดด้วย ฐ ศ ษ ส ได้แก่ อาวุธ มัธยม โทรทัศน์
ประกาศ อธิษฐาน เศษกระดาษ โอกาส สائح สนิท ศาสนาคริสต์

เรื่องที่ 3 มาตราแม่กน แบ่งเป็น 2 ชุด ดังนี้

ชุดที่ 1 มาตราแม่กน ที่สะกดด้วย ญ ณ ได้แก่ ดอกเบญจมาศ บุญคุณ
บำเพ็ญ ความสำคัญ ทำบุญ สูตรคุณ กตัญญู ของขวัญ เหยี่ยู ปฏิญาณ

ชุดที่ 2 มาตราแม่กน ที่สะกดด้วย ร ล ฟ ได้แก่ จราจร ลำธาร อุปกรรม
ประสพการณ์ กิจการ เหตุการณ์ ภารโรง รวงวัล พยาบาล ปลาฉาพ

เรื่องที่ 4 มาตราแม่กบ แบ่งเป็น 2 ชุด ดังนี้

ชุดที่ 1 มาตราแม่กบ ที่สะกดด้วย ป พ ได้แก่ รูปภาพ คำสาป งานศพ
อพยพ ทัพพี ยาเสพติด อาภัพ ผลลัพธ์ ออมทรัพย์ เคราพ

ชุดที่ 2 มาตราแม่กบ ที่สะกดด้วย ฟ ภ ได้แก่ เสรีฟ ทอฟฟี่ โลกมาก ลาก
หาย ยีราฟ กราฟ กอล์ฟ ตู้เซฟ

4. ประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง คุณภาพของ
กิจกรรมการเรียนรู้การเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด โดยใช้แบบฝึกทักษะ ชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นตามเกณฑ์ 80/80

80 ตัวแรก หมายถึง คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ของนักเรียนทุกคน ที่ได้จากการ
ทำแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 4 เรื่อง ซึ่งเป็นประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) โดยเทียบกับ
เกณฑ์ ร้อยละ 80

80 ตัวหลัง หมายถึง คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ของนักเรียนทุกคน ที่ได้จาก
คะแนนการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด กลุ่ม
สาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียน ซึ่งเป็นประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2)
โดยเทียบกับเกณฑ์ ร้อยละ 80

5. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง แบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
เพื่อวัดความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด เป็นแบบปรนัยชนิด
เลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

6. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คะแนนของผู้เรียนที่ได้จากการทำ
แบบทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียนที่ใช้แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การเขียนสะกดคำไม่ตรง
ตามมาตราตัวสะกด โดยใช้แบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

7. ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกที่ดี ชอบหรือประทับใจต่อความต้องการที่ ได้รับการตอบสนองก่อให้เกิดแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมในด้านของเนื้อหา ด้านการจัด กิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน และด้านวัดผลและประเมินผล ของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดโดยใช้ แบบฝึกทักษะ โดยวัดจากแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วน ประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 20 ข้อ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ มีดังนี้

1. นักเรียนมีความสามารถด้านการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด
2. ครูได้นวัตกรรมด้านการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียน
3. โรงเรียนได้สารสนเทศสื่อและนวัตกรรม